

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 28ης Ιουνίου 1990
σχετικά με το δικαίωμα διαμονής
(90/364/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ορίζεται ότι η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη συνθήκη, την εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ των κρατών μελών·

ότι το άρθρο 8Α της συνθήκης προβλέπει ότι η εσωτερική αγορά πρέπει να έχει εγκαθιδρυθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης·

ότι οι εθνικές διατάξεις οι σχετικές με τη διαμονή των πολιτών των κρατών μελών σε κράτη μέλη, άλλα από το κράτος του οποίου είναι υπήκοοι, πρέπει να εναρμονισθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί αυτή η ελεύθερη κυκλοφορία·

ότι οι κάτοχοι του δικαιώματος διαμονής δεν πρέπει να αποτελέσουν δυσανάλογο βάρος για τα δημόσια οικονομικά του κράτους μέλους υποδοχής·

ότι το δικαίωμα διαμονής δεν μπορεί πράγματι να ασκηθεί παρά μόνον εφόσον τούτο χορηγείται και στα μέλη της οικογένειας·

ότι είναι σκόπιμο να εξασφαλισθεί στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας διοικητικό καθεστώς ανάλογο προς το καθεστώς που προβλέπεται, ιδίως, από την οδηγία 68/360/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και την οδηγία 64/221/ΕΟΚ⁽⁵⁾·

ότι, για την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η συνθήκη δεν προβλέπει άλλες εξουσίες δράσεως, εκτός από τις εξουσίες του άρθρου 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν το δικαίωμα διαμονής στους υπηκόους των κρατών μελών που δεν έχουν αυτό το δικαίωμα βάσει άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, καθώς και στα μέλη της οικογενείας τους, όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2, υπό τον όρο ότι διαθέτουν οι ίδιοι και τα μέλη της οικογενείας τους υγειονομική ασφάλιση που να καλύπτει το σύνολο των κινδύνων στο κράτος μέλος υποδοχής, καθώς και επαρκείς πόρους ώστε να μην επιβαρύνουν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, το σύστημα κοινωνικής προνοίας του κράτους μέλους υποδοχής·

Οι αναφερόμενοι στο πρώτο εδάφιο πόροι του αιτούντος θεωρούνται επαρκείς όταν υπερβαίνουν το επίπεδο των πόρων μέχρι του οποίου το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να χορηγεί κοινωνική αρωγή στους δικούς του υπηκόους, λαμβάνοντας υπόψη την προσωπική κατάσταση του αιτούντος και, ενδεχομένως, των προσώπων που γίνονται δεκτά κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Εάν το δεύτερο εδάφιο δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής, οι πόροι του αιτούντος θεωρούνται επαρκείς εφόσον υπερβαίνουν το ύψος της ελάχιστης σύνταξης κοινωνικής ασφαλίσεως που καταβάλλει το κράτος μέλος υποδοχής.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 191 της 28. 7. 1989, σ. 5 και ΕΕ αριθ. C 26 της 3. 2. 1990, σ. 22.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Ιουνίου 1990 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 329 της 30. 12. 1989, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 13.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 850/64.

2. Δικαίωμα να εγκατασταθούν σε άλλο κράτος μέλος, μαζί με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής, και δη ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, έχουν τα ακόλουθα πρόσωπα:

- α) ο/η σύζυγος του και οι συντηρούμενοι από αυτόν/αυτήν κατιόντες τους·
- β) οι ανιόντες του κατόχου του δικαιώματος διαμονής και του/της συζύγου του οι οποίοι συντηρούνται από αυτόν/αυτήν.

Άρθρο 2

1. Το δικαίωμα διαμονής διαπιστώνεται με την έκδοση εγγράφου το οποίο καλείται «κάρτα διαμονής υπηκόου κράτους μέλους της ΕΟΚ», του οποίου η ισχύς μπορεί να περιορίζεται σε πέντε έτη, με δυνατότητα ανανέωσης. Πάντως, τα κράτη μέλη, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, μπορούν να απαιτούν την εκ νέου θεώρηση της κάρτας μετά τα δύο πρώτα έτη διαμονής. Εάν μέλος της οικογένειας δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους, του χορηγείται έγγραφο διαμονής της αυτής ισχύος με το έγγραφο το χορηγούμενο στον υπήκοο ο οποίος το συντηρεί.

Για την έκδοση της κάρτας ή του εγγράφου διαμονής, το κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί από τον αιτούντα μόνον την προσκόμιση δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ καθώς και την απόδειξη ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1.

2. Τα άρθρα 2 και 3, το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 9 της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, για τα πρόσωπα τα οποία καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

Ο/η σύζυγος και τα συντηρούμενα τέκνα ενός υπηκόου κράτους μέλους κατόχου του δικαιώματος διαμονής στο έδαφος κράτους μέλους, έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στο σύνολο του εδάφους του εν λόγω κράτους, ακόμα και εάν δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, μόνον για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας. Στην περίπτωση δε αυτή εφαρμόζεται η οδηγία 64/221/ΕΟΚ.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το υφιστάμενο έννομο καθεστώς σχετικά με την απόκτηση δευτερευουσών κατοικιών.

Άρθρο 3

Το δικαίωμα διαμονής ισχύει για όσο διάστημα οι δικαιούχοι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που προβλέπει το άρθρο 1.

Άρθρο 4

Το αργότερο τρία έτη μετά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1992. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 28 Ιουνίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. GEOGHEGAN-QUINN